

Том-III-

РЕШЕНИЕ № 81

Гр.Перник, 06.04.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на шести март две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело **№492/2008 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **Ц.К.В.**, ЕГН***** *** срещу решение № ПОВН-9 от 08.07.2008 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, с което се е произнесъл по жалби вх.№ 2487/09.06.2008 г. и вх.№2488/09.06.2008 г., подадени против разпореждане № 77988/23.05.2008 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

Жалбоподателят излага подробни съображения в жалбата против оспорения административен акт. Счита същия за незаконосъобразен и издаден в противоречие с материалния закон. Твърди, че административният орган при произнасянето си е пренебрегнал основни принципи залегнали в разпоредбите на чл. 6 от АПК и поради това, оспореният акт не бил съобразен с всички факти и обстоятелства от значение за възникналия спор, както и издаден при вътрешно противоречиви мотиви.

Моли обжалваният акт да бъде отменен изцяло, а жалбата му да бъде уважена, като основателна и доказана. Претендира присъждане на разноски при спазване разпоредбите на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата във вр.с чл.5,т.3 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ гр.Перник, чрез процесуалните си представители юрисконсулт Н. и юрисконсулт Т., оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана, с оглед на което моли атакувания административен акт да бъде потвърден. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № 77988 от 23.05.2008 г. издадено от Ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ, РУ "Социално осигуряване", гр. Перник, е отказано на жалбоподателя отпускането на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №А20063844100 за общо заболяване издаден за периода 02.04.2008 г. - 07.04.2008 г. включително. Като мотив е

посочено, че лицето е ползвало програма на НОИ в "****" ЕАД гр.П., а издаденият болничен лист предписва режим на лечение - "домашен". След като за същия период жалбоподателят е бил на санитарно-курортно лечение е нарушил предписаният му режим. Според разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО, не се изплаща парично обезщетение за дните, през които лицата нарушават режима, определен от здравните органи.

С Разпореждане № 77998 от 23.05.2008 г. издадено от Ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ, РУ "Социално осигуряване", гр. Перник, е отказано на жалбоподателя частично отпускането на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №А20063886114 за общо заболяване издаден за периода 08.04.2008 г. - 18.04.2008 г. включително. Като мотив е посочено, че лицето е ползвало програма на НОИ в *** ЕАД гр.П., а издаденият болничен лист предписва режим на лечение - домашен. След като за същия период жалбоподателят е бил на санитарно-курортно лечение е нарушил предписаният му режим. Според разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО, не се изплаща парично обезщетение за дните, през които лицата нарушават режима, определен от здравните органи.

Срещу двете разпореждания на длъжностното лице Ц.В. е подал жалби по реда на чл.117,ал.1,т.2, б. „е" от КСО, като е посочил,че при определяне на режима на лечение в болничните листове е допусната грешка.

С Решение № ПОВН-9/08.07.2008 г. Ръководителят на ТП на НОИ, РУ "СО" - гр.Перник се е произнесъл по двете жалби. От диспозитивната част на решението е видно,че: 1. жалба вх.№2488/09.06.2008 г. , против разпореждане №77988/23.05.2008 г. за периода от 02.04.2008 г.-05.04.2008 г. е **оставена без разглеждане и административното производство е прекратено**, а в останалата част същата е **отхвърлена**.

2.жалба вх.№ 2487/09.06.2008 г. , против разпореждане №77998/23.05.2008 г. е **отхвърлена**.

Решаващият състав, след като се запозна с писмените доказателства приложени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК , приема следното:

Между страните по делото е спорно обстоятелството дали е спазван предписаният от лекарите режим на лечение и с оглед на това дали законосъобразно е отказано изплащане на обезщетение. За изясняване на спорното обстоятелство е изслушана съдебно-медицинска експертиза. От заключението на вещото лице се установи,че заболяването на жалбоподателя има хроничен характер с периоди на обостряне. Необходимо е балнеосанаторно лечение поне веднъж годишно. Заболяването е установено от 15.11.2002 г. и се прилагат различни лечения.

Вещото лице въз основа на документите по делото е установило,че е проведено балнеосанаторно лечение „****"ЕАД гр.П. и при издаването на болничните листове е записан погрешно режим на лечение - "домашен". За коригиране на тази грешка има специална процедура, която е извън задълженията на жалбоподателя, като ползвател на този вид медицински услуги.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице което има правен интерес от обжалването и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна, по следните съображения:

Основен мотив на административния орган при произнасянето по реда на чл.117, ал.1, т.2, б. „е" от КСО и отказа за изплащане на обезщетението е,че е нарушен предписаният режим на лечение - домашен за периода от 06.04.2008 г. до 18.04.2008 г. Друг аргумент е,че болничен лист с №А20063886114 е издаден при нарушаване на правилата установени

с наредбата за медицинската експертиза на работоспособността.

Съдът намира, че така изложените мотиви не отговарят на събраните писмени документи в административната преписка представена по делото от ТП на НОИ гр.Перник.

Аргументите изложени в атакуваното решение са изключително подробни и изчерпателни, но те биха имали значение при оспорване на болничния лист по реда на чл.112 от Закона за здравето, обсъдените в решението въпроси свързани с това на какъв отпуск по болест има право жалбоподателя, как се издава болничния лист и дали при издаването му са спазени всички изисквания на нормативната уредба са ирелевантни както в настоящия правен спор така и по отношение на дължимостта на обезщетението дължимо на Ц.В.. За да може да се позове на неправилно издаден болничен лист административният орган е следвало да предприеме преди това необходимите действия за неговото анулиране. След като не е оспорил болничен лист №А20063886114 по надлежния ред той следва да се съобрази с него. Болничният лист представлява официален документ, който удостоверява факта и продължителността на временната нетрудоспособност и след като неговата доказателствена сила не е оборена в изрично предвидено производство - по чл.112 от ЗЗ, това не може да стане в друго административно производство, което има друг предмет и се развива пред други административни органи.

При своето произнасяне административно решаващият орган не е събрал и обсъдил доказателства относно твърдяното от жалбоподателя обстоятелство, че при посочване на режима на лечение в болничните листове - "домашен", е допусната грешка. В мотивите на атакуваното решение е посочено само, че е нарушен режим предписан в медицинския документ, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл.46, ал.1, т.2 от КСО. Останало е неизяснено обстоятелството правилно ли е определен режим на лечение в болничните листове и каква е била причината за това. Като не е направил това, административният орган е нарушил разпоредбата на чл. 35 АПК и е издал оспорения административен акт, без преди това да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая.

За да постанови един законосъобразен акт, административният орган следва да се ръководи от основните принципи, залегнали в АПК. Предвид принципа за съразмерност, регламентиран с разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от АПК - административният орган при издаване на обжалваното решение следва да упражни правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. На следващо място, органът, издал оспорения акт, следва да не пренебрегва и принципа за истинност, съдържащ се в разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от АПК, според който на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая.

При така събраните доказателства, съдът намира, че обжалваното Решение на Ръководителя на ТП на НОИ, гр. Перник и потвърденото с него разпореждане на ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите е незаконосъобразно.

Поради това, че съдът не може да се произнесе по съществото на спора, преписката ще следва да се изпрати на административния орган, който да се произнесе по същество. При решаването по същество административният орган ще следва да съобрази с изложените по горе мотиви. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, разносните по делото общо в размер на 220 лв., от които 70 лв. депозит за изготвяне на експертиза и 150 лв. възнаграждение за един адвокат, следва да се поемат от ТП на НОИ - Перник. Във връзка с горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПОВН-9 от 08.07.2008 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, с което се е произнесъл по жалби вх.№ 2487/09.06.2008 г. и вх.№2488/09.06.2008 г., подадени против разпореждане № 77988/23.05.2008 г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник, да заплати на **Ц.К.В.,ЕГН***** ****, сумата от 220 лв., представляваща разноски в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: